

POSTANOWIENIE

14 kwietnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 14 kwietnia 2023 r. w Warszawie,
w sprawie ze skargi D. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością spółki
komandytowej w P.
o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego wyroku
Sądu Okręgowego w Sieradzu I Wydział Cywilny
z 21 czerwca 2021 r., I Ca 272/21,
wydanego w sprawie z powództwa D. spółka z ograniczoną odpowiedzialnością
spółki komandytowej w P.
przeciwko Powszechnemu Zakładowi Ubezpieczeń spółce akcyjnej w Warszawie
o zapłatę,

**odrzuca skargę i oddala wniosek pozwanej o zasądzenie
kosztów postępowania wywołanego skargą.**

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 424⁵ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna zawierać: oznaczenie wyroku, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest on zaskarżony w całości lub w części (pkt 1), przytoczenie jej podstaw oraz ich uzasadnienie (pkt 2), wskazanie przepisu prawa, z którym zaskarżony wyrok jest niezgodny (pkt 3), uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody, spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy (pkt 4), wykazanie, że wzruszenie zaskarżonego wyroku w drodze innych środków prawnych nie było i nie jest możliwe (pkt 5) oraz wniosek o stwierdzenie niezgodności wyroku z prawem (pkt 6).

W judykaturze przyjmuje się, że wszystkie wymogi skargi wymienione w art. 424⁵ § 1 k.p.c. muszą być spełnione, aby pismo strony mogło być uznane za skargę (zob. postanowienie SN z 13 listopada 2007 r., III CNP 78/07, nie publ.). Brak któregośkolwiek z elementów konstrukcyjnych skargi jest brakiem istotnym, nieusuwalnym w postępowaniu naprawczym i powoduje jej odrzucenie *a limine* (zob. np. postanowienie SN z 18 stycznia 2006 r., III CNP 26/05, nie publ.).

Przedstawiona skarga przedmiotowym wymogom nie odpowiada, a jej wady mają charakter nieusuwalny. Skarga nie spełnia bowiem wymagania określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c.

Uprawdopodobnienie wyrządzenia szkody spowodowanej przez wydanie wyroku, którego skarga dotyczy, polega na przedstawieniu wyodrębnionego wyводу przekonującego, że szkoda została wyrządzona oraz określającego czas jej powstania, postać i związek przyczynowy z wydaniem wyroku niezgodnego z prawem (zob. m. in. postanowienia SN: z 31 stycznia 2006 r., IV CNP 38/05, OSNC 2006, nr 7 - 8, poz. 141; z 22 listopada 2005 r., I CNP 19/05, nie publ.; z 11 sierpnia 2005 r., III CNP 4/05, OSNC 2006, nr 1, poz. 16). Skarżący powinien przy tym przedstawić dowody lub inne środki uwiarygodniające jego twierdzenie (zob. np. postanowienia SN: z 25 lipca 2006 r., III CNP 40/06, nie publ.; z 23 marca 2006 r., IV CNP 23/06, Biuletyn SN 2006, nr 6, s. 8).

Tak rozumianego obowiązku skarżący nie spełnił. Wskazał, że doznał szkody polegającej na nieuzyskaniu całego odszkodowania odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, odsetek, a także na niekorzystnym rozdziale kosztów procesu.

Należy podkreślić, że okoliczność, że wydano orzeczenie niekorzystne dla strony, nieuwzględniające jej żądania lub zajętego w sprawie stanowiska, nie jest równoznaczne z poniesieniem szkody w rozumieniu art. 424¹ § 1 k.p.c. Nieuzyskanie przez stronę w postępowaniu sądowym oczekiwanej ochrony prawnej nie zawsze musi prowadzić do powstania uszczerbku majątkowego. Poniesienie takiego uszczerbku w związku z nieuwzględnieniem roszczenia strona powinna wykazać, czego skarżąca nie uczyniła (zob. np. postanowienia SN: z 29 czerwca 2016 r., IV CNP 2/16, nie publ.; z 5 grudnia 2016 r., I CNP 15/16, nie publ.).

Zatem nie można uznać, że przesłanka z art. 424⁵ § 1 pkt 4 k.p.c. została spełniona.

Ze względów wskazanych powyżej Sąd Najwyższy uznał, że skarga nie spełnia wymagań przewidzianych w art. 424⁵ k.p.c. i orzekł, jak w sentencji (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

W niniejszej sprawie brak było podstaw do przyznania kosztów zastępstwa procesowego pełnomocnikowi pozwanego. Wniosek ten, zgłoszony w odpowiedzi na skargę, został powiązany z wnioskiem o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania ewentualnie z wnioskiem o oddalenie skargi. Takie rozstrzygnięcie w sprawie nie zapadło, a podzielić należy prezentowany w orzecznictwie pogląd, że nie ma podstaw do przyznania kosztów postępowania kasacyjnego stronie, która w odpowiedzi na skargę kasacyjną wniosek o przyznanie tych kosztów łączy ze wskazanymi przez siebie - innymi - rozstrzygnięciami. Pełnomocnik pozwanego nie wniósł o odrzucenie skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, a takie rozstrzygnięcie zapadło w niniejszej sprawie (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z 11 stycznia 2002 r., sygn. akt III CKN 563/01, nie publ. i z 8 sierpnia 2012 r., sygn. akt II CSK 112/12, nie publ.).